

sætte Arbejderne i Gang, faa Overslag, Tegninger o. s. v. færdige, som der slet ikke kan være Tale om at ofre under Forhold som de nuværende.

Hver Gang man fremsætter noget i den Retning, møder man imidlertid en Række Indvendinger, som Fagmanden og den, der er inde i Enkeltheder i saadanne Ting, jo altid kan gøre, og som man har vanskeligt ved at afvise. Det var saa betegnende, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) kom frem med. Skønt han dog er en meget praktisk Mand, har han aabenbart lært noget af Bureaukraterne, som naar han sagde, at saa skulde der ansættes flere Ingeniører, og dem havde man ikke Plads til; desuden var det slet ikke sagt, at saadanne nye Ingeniører, der kom ind i noget Arbejde, som andre hidtil havde udført, vilde kunne gøre Arbejdet lige saa hurtigt o. s. v. Jeg sad rigtignok og undrede mig over, hvor hurtigt en praktisk Mand kan gaa i Lære hos Bureaukraterne, for det er netop den Slags, man altid møder, naar man henvender sig i et Ministerium eller en større Forvaltningsinstitution med Krav om, at Arbejderne skal udføres hurtigere. Det er imidlertid slet ikke andet end Skærmbrætter, der stilles op for det, der er den virkelige Aarsag. Den virkelige Aarsag er nemlig den, at der i enhver stor Administration er en vis Ulyst til at faa Arbejderne udført hurtigt — jeg siger slet ikke af Dovenskab, men af et Hensyn, som i nogen Grad kan være berettiget, nemlig at man vil se at fordele Arbejdet over saa langt et Tidsrum, at der stadig er Arbejde for de Folk, der har med det at gøre. Men jeg kender Administrationer andetsteds, hvor man tager det paa en anden Maade, hvor man ræsonnerer saaledes: Nu er der Arbejde, det skal laves færdigt i en Fart, og saa maa vi bagefter se, om der kan komme noget nyt Arbejde.

Ogsaa jeg er gaaet forbi store Oplag af Brænde, som henlaa uskaaret. Jeg maa tilstaa, at jeg har været saa naiv at tro, at det ikke var hensigtsmæssigt at skære Brændet i den vaade Tilstand. Det undrede mig, at man saa ikke skærmede Brændet noget mere ved at lave en Slags Hjelme eller lignende over det; men nu hører jeg altsaa, at det kan udmærket godt skæres eller hugges, og saa maa jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem fra Nakschow (Bresemann), naar han paa-talte, at det ikke er sket, enten nu Brændet hører til den ene eller den anden

Kommune. Det kan give Beskæftigelse for mange Hænder, og det er det, det kommer an paa i Tider som disse. Et bestemt Punkt er det umuligt ikke at vende sin Kritik imod, naar vi taler om disse Forhold, og det er det kolossale Smøleri, der er udvist med Hensyn til overhovedet at sætte Skovhugst i Gang. Der er nemlig ingen Tvivl om, at det kunde være sket, Aar og Dag før det er sket, og der-ved kunde vi have beskæftiget mange Mennesker og have haft betydeligt mere Brænde til Raadighed, end vi har.

Det, som har været mig magtpaaliggende, er imidlertid ikke saa meget at øve Kritik over det, der er gjort eller undladt og nu ikke kan ændres, som det er at tilkendegive, at jeg, idet jeg henviser til det berettigede i den Kritik, som er fremsat, vil støtte det ærede Medlem (Bresemann) i hans Krav om, at man holder op med dette Smøleri, at man ikke spørger, om der er Plads til et Par Ingeniører, som om det skulde være vanskeligt at skaffe Plads til dem, naar man har noget at give dem at bestille, og at man ikke spørger, om Arbejdet er udliciteret, men at man bruger sine Forbindelser med de Folk, til hvem det er udliciteret, til at sætte den tilbørlige Fart paa. Dertil har enhver stor Administration Midler nok, og har den ikke andre Midler, har den under Forhold som disse den offentlige Mening, og det skal nok vise sig, at den er et Middel, som kan virke.

Indenrigsministeren (Rode): Der er ingen, som har gjort Indvendinger mod Lovforslagets hurtige Behandling uden Udvalg. Det vilde i Sandhed ogsaa have været forunderligt, om man ikke vilde have behandlet Lovforslaget efter den af alle Ordførere angivne Plan. Paa Grundlag af dette Lovforslag har der imidlertid rejst sig en Diskussion, som har strejft vidt omkring, og hvortil jeg gerne vil føje nogle Bemærkninger.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der sidst har været berørt, forekommer det mig, at saa godt som alle Talere i nogen Grad har set bort fra, hvad der er Arbejdsløshedens Aarsag for Øjeblikket. Arbejdsløshedens Aarsag er jo ikke den, som i Almindelighed er Aarsag til, at man standser Arbejdet: at der i en Forretning ikke mere er tilstrækkelig Omsætning, at dens Produktion, fordi den ikke finder Af-sætning, maa indskrænkes. Den nuværende Arbejdsløshed har sin Grund i det ganske særegne Forhold, som ikke før har